

Tal. Jeg kunde ogsaa nævne et Beløb paa 200 Kr. for Restauranten paa Masnedø—Orehoved Overfarten. Det er ikke nogen lang Rejse, den varer vistnok kun 25 Minutter, men saa vidt jeg ved, er det alligevel en udmærket god Forretning særlig med Drikkevarer, saa 200 Kr. er en meget lav Betaling. Ved Overfarten over Store Bælt er det endnu billigere, ja, det er en rent ud meningsløs Afgift, der svarer her, hvis det er rigtigt, hvad der meddeles, at Statsbanerne til disse Restauranter leverer alt Service, alt Inventar til Kabysen, endvidere gratis Belysning og Ildebrændsel, gratis Opholdsrum og Sengetøj for Restaurantens Personale. Forholdet bliver da i Virkeligheden det, synes jeg, at Statsbanerne have Udgift i Stedet for Indtægt af Restauranten paa Store Bælts Overfarten. Til Gengæld ser man i Fortegnelsen meget høje Forpagtningsafgifter. I disse Dage er der nævnt et meget stort Beløb, som skal betales for Restauranten paa den nye Banegaard i København. Jeg synes, det er en meget stor Sum. I det hele forekommer det mig, at der er Anledning til at henstille til den højtærede Trafikminister at søge at bringe lidt mere ligelige Forhold til Veje mellem de Beløb, som betales for Restauranter saa vel til Lands som til Vands, og at regulere disse Forpagtningsafgifter.

Saa vil jeg endvidere ligesom ved Finanslovens første Behandling henstille, at man søger at indrette Priserne efter en rimelig Maalestok. Disse Priser ere som sagt tidligere blevne kritiserede her, og det er anført, at Priserne i alt Fald paa adskillige Steder ere saa høje, at det f. Eks. for Smaafolk, Mand, Kone og Børn eller Feriebørn, der rejse, er vanskeligt at faa en Forfriskning, som kan være særlig nødvendig netop i Sommerens Varme. Det er ikke min Hensigt i Dag at gaa i Enkelthederne, hvad disse Priser angaar, jeg vil kun nævne, at naar man i de Priskuranter, der ere forelagte Finansudvalget, finder en Pris som 25 eller 30 Øre for en Kop Kaffe uden Brød og 25 Øre for en halv Flaske Pilsnerøl, og naar det dertil siges, at de ikke ere dyrere end i tilsvarende Restauranter, er der dog vist her en Fejl. En Pris af 30 Øre for en Kop Kaffe er en Betaling, som man kun tager i de

allerdyreste Restauranter her i København. Jeg skal ikke gaa videre i Enkelthederne, men vil bede Ministeren overveje hele dette Forhold i Forbindelse med en mere rimelig Fastsættelse af Forpagtningsafgifterne af de forskellige Restaurationer.

Jeg ønsker saa at gentage, hvad jeg tidligere har sagt i dette Ting, at det vilde være heldigt, ja, en Velgerning mod mange Mennesker, om man omkring paa vore Jernbanestationer vilde give Folk lettere Adgang til at faa et Glas koldt, frisk Vand, end Tilfældet er nu. Det er der saa godt som ingen Lejlighed til, og dette maa kunne ordnes uden synderlig Udgift for Statsbanerne. Og skulde en saadan Ordning end mulig gøre et lille Skaar i Restaurantørens Fortjeneste, er det alligevel en saa vigtig Sag, det her drejer sig om, at man ikke behøver at tage Hensyn til denne Mulighed. Der er mange andre end vi, som kunde ønske, at Ministeren vilde tage sig lidt af disse Forhold, og jeg troede ogsaa at kunne høre af en Bemærkning af Ordføreren før, at han gerne saa, at Ministeren greb lidt ind her.

Der findes i Betænkningen omtalt et Samraad angaaende Anskaffelsen af 3die Klasses Sovevogne. Ministeren har i Finansudvalget udtalt og Ordføreren har gentaget det her, at Indførelsen af saadanne Vogne ikke kan lade sig gøre, fordi Færgerne ikke kunne besørge Transporten af dem.

Maa jeg først gøre opmærksom paa, at 3die Klasses Sovevogne allerede findes i Sverige og i Finland og vistnok ogsaa i Rusland, og jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af denne Indvending mod 3die Klasses Sovevogne. Jeg vil tillade mig at se lidt paa disse Overfarter, fordi jeg tror at kunne paavise, at det er muligt at faa de paagældende Jernbanevogne ekspederede, det er jo det, det drejer sig om.

Vort Land er delt af Bælter og Sunde, og derfor er det noget vanskeligere at komme frem her, end det er f. Eks. i Sverige eller Finland. Og da vil jeg først nævne Forbindelsen København—Berlin. Her gør man gældende, at Hindringen er Overfarten Masnedø—Orehoved. Vi fik ikke Broen i sin Tid. Hvis vi havde faaet den, vilde man i alt Fald om nogle Aar have kunnet være klar i enhver Henseende til at føre Sovevogne over der. Men f. Eks.